

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :	Ἑξωτερικοῦ :
Ἔτησίᾳ δρ. 8,—	Ἔτησίᾳ φρ. 10,—
Ἑξάμηνος 4,50	Ἑξάμηνος 5,50
Τρίμηνος 2,50	Τρίμηνος 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἑξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκάστον λπ. 25

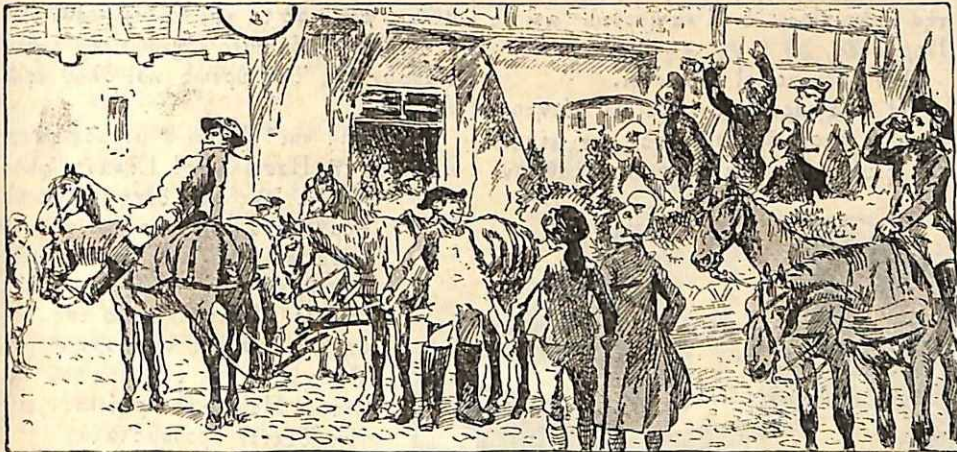
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 20ος

Ἐν Ἀθήναις, 31 Αὐγούστου 1913

Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 40

«Δύο μεγάλα ἁμάξια ἐστάθμευον πρὸ τῆς θύρας...» (Σελ. 318 στ. α'.)

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια).

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ Μπόμπης. ἀπόψε θὰ πῶ στοὺς πελάτας τοῦ Ζιροφλέ: «Πρέπει νὰ ἔλθετε μαζί μου, νὰ με βοηθήσετε νὰ μπῶ στὸν Μαῦρο Πύργο καὶ νὰ ἐκδικηθῶ τὸν κόμητα Μουσού.

— Ἀκριβῶς! εἶπεν ὁ Καλιόστρου. Πήγαινε, παιδί μου, καὶ ἄμα ἐλευθερώσῃς τὸν γέροντα, ἔλα νὰ μοῦ τὸ πῆς ἀμέσως.

— Μὰ θὰ ἐπιτύχω;

— Θὰ ἐπιτύχῃς. Τὰ πνεύματα μοῦ τὸ εἶπαν ἀπὸ τὴν φιάλην!

Ἐνθαρουνηθεὶς ἀπὸ αὐτὴν τὴν διαβεβαίωσιν, ὁ μικρὸς Ἀγγλὸς ἀπεχαιρέτησε τὸν μάγον, ὁ ὁποῖος τῷ ὑπενθύμισεν ἀκόμη μίαν φορὰν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπανέλθῃ, διὰ νὰ τῷ ἀναγγεῖλῃ τὸ ἀποτέλεσμα.

Ὁ μάγος καὶ ἡ «περιστερά» του.

Ἐνῶ ὁ Μπόμπης διευθύνεται πρὸς τὴν ταβέρναν τοῦ Γρησίου Βουργουνδικοῦ, ἡμεῖς ὡς μεινῶμεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Καλιόστρου, διότι θὰ ἐν-

νοήσωμεν τώρα, διὰτὶ ὁ μάγος ἔλαβε τὸν κόπον νὰ συμβουλευθῇ τὴν μαγικήν του φιάλην καὶ διὰτὶ προέτρεψε τὸν Μπόμπην νὰ λεηλατήσῃ τὸν Μαῦρον Πύργον.

Μόλις τὸ παιδί ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ δωμάτιον, μία γυναῖκα, μὲ λευκὰ φορέματα, ἐσπρωξέ τὴν θύραν καὶ εἰσῆλθεν.

Ἦτο ἡ σύζυγος τοῦ Καλιόστρου. Ἀλλ' ὁ μάγος τὴν εἶχεν ὡς περιστερὰν του, τὸ ὅποῖον, εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς μαγείας, σημαίνει πρόσωπον, ἔχον τὸ χάρισμα νὰ προλέγῃ, κατὰ διαταγὴν ἄλλου, τὰ μέλλοντα.

Ἐκ τῆς συνομιλίας τῶν δύο συζύγων, θὰ ἴδωμεν ὅτι αὐταὶ οἱ δύο μαγιοὶ, δὲν ἦσαν παρὰ δύο ἐπιτήδευτοι ἀγύρται, τσαρλατάνοι, ἐκμεταλλευόμενοι θαυμασιῶς τὴν εὐπιστίαν τοῦ κοινοῦ.

— Μπᾶ; εἶπεν ἡ περιστερά πρὸς τὸν σύζυγόν της· δὲν ἔχεις σήμερα ἄλλους πελάτας, γιὰ νὰ χάνῃς τὸν καιρὸν σου μ' ἓνα παληό-παιδο, σὺν αὐτῷ ποῦ ἔφυγε πρὸ δλίγου;

Ὁ Καλιόστρου ἐμειδίασε καὶ ἀπεκρίθη ἡσύχως:

— Ἀγαπητή μου φίλη, ἐνόμιζα, ὅτι σοῦ εἶχα ἐξηγήσῃ καλὰ τὸν τρόπον ποῦ μεταχειρίζομαι ἐπιτυχῶς, διὰ νὰ κάμνω τοὺς ἀνθρώ-

πους νὰ μ' ἐμπιστεύωνται, γὰρ μοῦ λέγουν τὰ μυστικά των, καὶ νὰ ποικιῶ ἔτσι φήμην μάγου μεγάλου. Καὶ αὐτὴν τὴν φεραν ὁ τρόπος μου ἐπέτυχε, γιὰτὶ αὐτὸ τὸ παιδί μοῦ ἐνεπιστεύθη ἓνα μυστικόν, ποῦ ἀξίζει ὁλόκληρον περιουσίαν!

— Ὡ, ὦ! ἔκαμεν ἡ κ. Καλιόστρου, πρᾶυνθεῖς ἀμέσως· πές μοῦ τα λοιπὸν γρήγορα!

Ὁ Καλιόστρου ἐξηπλώθη ἀνέτως εἰς τὴν πολυθρόναν του, ἐσταύρωσε τὰ πόδια εἰς μίαν στάσιν ποῦ δὲν ὠμοίαζε καθόλου μὲ τὰς ἐκστατικὰς ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἐλάμβανεν ἐνώπιον τῶν θυμάτων του, καὶ ἤρχισε:

— Ἀπῆντησα στὸ δρόμο αὐτὸ τὸ παιδί, ποῦ ἤξευρα ὅτι ἦτον στὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δουκὸς Λωζέν. Ἐπειδὴ ἤθελα νὰ λάβω μερικὰς πληροφορίας περὶ τοῦ δουκὸς, τὸ προσείλκυσα ὡς ἐδῶ. Μ' ἐν μόνον μαγνητικὸν βλέμμα, μὲ ἡκολούθησεν ὡς νευρόσπαστον, καὶ ἔπειτα τὸ ἔκαμα νὰ ὁμιλήσῃ. Δὲν μοῦ εἶπε τίποτα σπουδαῖον περὶ τοῦ κυρίου του, παρὰ μόνον ὅτι ἔχει κάποιον γράμμα του δεὰ τὸν δοῦκα τῆς Ὁρλεάνης. Ὁπωσδήποτε,

Ὁ Καλιόστρου ἐξηπλώθη εἰς τὴν πολυθρόναν (Σελ. 317 στ. γ'.)

καὶ αὐτὸ δὲν εἶνε περιττὸν νὰ τὸ ξεύ-
ρη κανεὶς.

— Ἀλλὰ δὲν εἶνε βέβαια καὶ τὸ μυ-
στικὸν ποῦ ἀξίζει περιουσίαν! διέκοψεν
ἡ περισσότερὰ.

Ὁ Καλιόστρους ὕψωσε τὴν χεῖρα καὶ
ἠρεμώτατος ἐξηκολούθησε:

— Περίμενε λοιπὸν νάκουσθης, ἀνυ-
πόμονη γυναῖκα! Τὸ σπουδαῖο δὲν εἶνε
αὐτό, ἀλλὰ κάτι ἄλλο. Ἦξευρες ἐσὺ ὅτι
στὸν πύργον τῆς Καμπανίας ζῇ ὁλονὲν
κάποιος γέρος κόμης Μουσού, ποῦ ὅλος
ὁ κόσμος τὸν ἔχει· γιὰ πεθαμένο, ἐνῶ
ἀπλούστατα εἶνε γυροπονημένος, ἀπὸ τὸν
ἀνεψιὸν του ἑνὸς δωματίου τοῦ πύργου;

— Τί λές;... Αὐτὸ πράγματι εἶνε
σοβαρὸν!

— Σόδαρώτατον μάλιστα, ὑπέλαβεν
ὁ μάγος, γιὰτὶ ὁ γέρος αὐτὸς εἶνε ὑ-
πέρπλουτος. Ἄν, ὡς ἐλπίζω, αὐτὸ τὸ
παιδί, μὲ τὸν τρόπον ποῦ τοῦ ὑπέδειξα,
ἐπιτύχη νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ, θὰ ἔλθῃ
ἀμέσως νὰ μὲ εἰδοποιήσῃ, καὶ τότε
ξέρω ἐγὼ τί θὰ κάμω.

— Τί θὰ κάμῃς;

— Ἐν ἀπὸ τὰ δυό. Ἡ θὰ
πάρω ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν μου
τὸν τυφλὸν καὶ ἀσθενικὸν γέρον-
τα, καὶ τότε θὰ ἔχω μεγάλη
κέρδη, ἢ θὰ τὸν κάμω νὰ μὲ
πληρώσῃ, μιὰ καὶ καλὴ, γιὰ τὸν
ρόλο ποῦ ἐπαίξα ἑαυτὴν τὴν ὑπό-
θεσι. Γιατὶ ὅταν τοῦ στείλω τὸν
Μπόμπη μὲ τοὺς φίλους του,
τοὺς πελάτας τοῦ *Γυνήσιου Βουργουν-
δικοῦ*, νὰ τὸν ἐλευθερώσουν,
ἐγὼ δὲν εἶμαι ὁ ἐλευθερωτὴς του;

— Ναί, ἀπεκρίθη ἡ κυρία Κα-
λιόστρου· διατὶ ὅμως δὲν ἐπὶ-
γαίνεις σὺ ὁ ἴδιος μὲ τὸ παιδί;

— Διὰ πολλοὺς λόγους, ὑπέ-
λαβεν ὁ μάγος. Πρῶτον καὶ κύριον, ἂν
μὲ ἐβλεπαν οἱ πελάται τοῦ Ζιροφλέ, θὰ
ἐδυσπιστοῦσαν καὶ δὲν θὰ ἔκαναν τίπο-
τε. Ἐπειτα, ἡ ἀρχὴ μου εἶνε νὰ μὴν
ἐργάζομαι ἐγὼ, ἀλλὰ νὰ ἐπωφελοῦμαι
ἀπὸ τὴν ἐργασίαν τῶν ἄλλων.

Ἡ περισσότερὰ ἐφάνη πεισθεῖσα.

— Ἐχεις ἴσως δίκιο, εἶπε· εἶσαι ὁ-
μως βέβαιος, ὅτι θὰ μπορέσῃς νὰ τσα-
κώσῃς τὸν γέρο, ἅμα βγῇ ἀπὸ τὸ Μαῦ-
ρο Πύργον.

— Μὴ σὲ μέλῃ γι' αὐτό! ἔχουσι τὴν
γνώσιν οἱ φύλακες! ἀπεκρίθη ὁ μάγος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΕΙ

«Πατριωτικὸς περίπατος»

Μίαν ὥρῃαν πρῶϊαν τοῦ Νοεμβρίου,
δύο μεγάλα ἀμάξια, εἰς καθὲν τῶν ὁποί-
ων ἦσαν ἐξευγμένοι τέσσαρες ἵπποι,
ἐστάθμευον πρὸ τῆς θύρας τῆς ταβέρνας
τοῦ Ζιροφλέ.

Τὰ ἀμάξια αὐτά, ἄρματα μάλλον, εἶχαν

ἐδῶλια ποῦ ἔχωροῦσαν πολλοὺς, καὶ ἦσαν
στολισμένα μὲ κλαδιά μὲ τριχωμούς ση-
μαίας. Οἱ γείτονες εἶχαν προτρεφῆναι τὰ
ἰδοῦν καὶ τὰ σχόλια ἔδιναν κ' ἐπαίρναν.

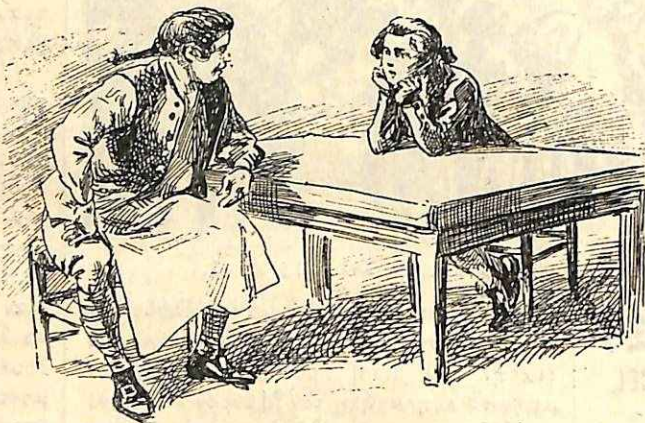
— Ὁ Ζιροφλέ, ἔλεγεν ὁ ἑνας, θὰ
πάῃ μὲ τοὺς φίλους του στὴν ἐξοχὴ.

— Ὁχι, ἔλεγεν ὁ ἄλλος· θὰ κά-
μουν πατριωτικὴ διαδήλωσι στοὺς κή-
πους τῶν Βερσαλλιδῶν.

Κάθε στιγμὴν ἐφθάναν ὄμιλοι πελα-
τῶν, οἱ ὅποιοι ἐφοροῦσαν τὰ κυριακά-
τικα τῶν καὶ ἦσαν ὀπλισμένοι μὲ ποικί-
λα καὶ ἀλλόκοτα ὄπλα: μὲ μαχαίρια οἱ
κρεσπῶλαι, μὲ δρεπάνια οἱ χωρικοί, μὲ
ξυράφια οἱ κουρέϊς, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων, διακρίνοντο δύο
γίγαντες, ἀγχοφόροι, πασίγνωστοι εἰς
τὴν συνοικίαν, ὁ Γκαγιαρντῶ καὶ ὁ
Πορτμπέφ.

Δὲν ἦσαν κοινοὶ ἄνθρωποι.
Ὁ Γκαγιαρντῶ, ἐν εἶδει ἀστείότητος,
ἤρπαζεν ὁποιοδήποτε ἀπὸ τὴν μέσην,
καὶ ἤσυχα, χωρὶς καμμίαν προσπάθειαν,

«Πάλι τὰ ἴδια μὲ τὸν τυφλὸν φυλακισμένο σου!..» (Σελ. 318 στ. γ')

τὸν ἐσκήκωνεν ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του,
τὸν ἐγύριζε δύο-τρὶς φορές εἰς τὸν ἄ-
ερα καὶ τὸν ἄφινε πάλιν κάτω, χωρὶς
κἀν διακόψῃ, τὸ κάκισμα τῆς πί-
πας του.

Ὁ Πορτμπέφ πάλιν ἔκμυεν ἄλλο.
Ἐχῶνε τὸ κεφάλι του ἀνάμειχον εἰς τὰ
ἐμπρόσθια πόδια ἐνὸς βωδιτοῦ, ἔπειτα ἐ-
γειρόμενος, ἀνῆγειρε συγχρόνως καὶ τὸ
ζῶον, τὸ ὁποῖον ἐκρατοῦσε σφικτὰ μὲ τὰ
δυὸ του χέρια!

Μ' ὅλην αὐτὴν τὴν ἡράκλειον δύνα-
μιν, οἱ δύο γίγαντες ἦσαν ἀγαθώτατοι
ἄνθρωποι, ἐγελοῦσαν, ἐτραγουδοῦσαν, ἐ-
χόρευαν, ἔπιναν καὶ ἦσαν πρόθυμοι νὰ
ὑπηρετοῦν ὅλον τὸν κόσμον.

Ἡ αἰθουσα τοῦ *Γυνήσιου Βουργουν-
δικοῦ* ἐγέμισε μετ' ὀλίγον ἀσφυκτικῶς.
Ὁ Ζιροφλέ καὶ ὁ Μπόμπης, μ' ἐορτά-
σιμα καὶ αὐτοὶ ἐνδύματα καὶ μὲ κοιν-
κάρδες εἰς τὰ καπέλλα, ἐκύνταζαν χα-
ρούμενοι τὴν πολυπληθεῖ κ' ἐπιβλητικὴν
αὐτὴν ὁμήγυριν.

— Εἰκοσιπέντε! ἀνέκραξεν ὁ μικρός,
ἅμα εἰσῆλθε καὶ ὁ τελευταῖος πελάτης·
εἴμεθα εἰκοσιπέντε!.. Περισσότεροι ἀπ'
ὅσους γυρεύονται.

— Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Ζιροφλέ· μ' αὐ-
τοὺς τοὺς εἰκοσιπέντε, θὰ μπορέσω μὲ,
νομίζω, νὰ συγυρίσω γιὰ καλὰ τοὶ κό-
μητα Μουσού καὶ νὰ τοῦ ἀρπάξω μὲ τὸν
τυφλὸ γέρο.

— Μ' αὐτὸ ἐννοεῖται! ἀνέκραξε μὲ
βροντώδη φωνὴν ὁ Γκαγιαρντῶ, ὁ ὅποιος
ἤκουσε τὰ λόγια τοῦ καπλήου. Θὰ τὸν
τσακίσω μὲ τὸν κύριον ἀριστοκράτη, ἂν κά-
μῃ νὰ μᾶς ἀντισταθῇ.

— Μικρὸ μου φυλακισμένο! εἶπε
πρὸς τὸν Μπόμπην καὶ ὁ Πορτμπέφ· μὴ
σὲ νοιάζῃ καὶ μεῖς εἴμαστε! ἐδῶ! Ὁ, τι
θέλῃς, πές μας το καὶ θὰ γίνῃ εὐθὺς!

Τὸ λογιδριὸν αὐτὸ ἐξήναψε τὸν ἐνθου-
σιασμὸν τῆς ὁμήγυριος καὶ ὅλοι ἐφώ-
ναζαν:

— Ναί! ναί! Ζήτη ὁ μικρὸς φυλα-
κισμένος τῆς Βασιλίδης! Εἴμαστε φίλοι
του!.. Ἄς μᾶς ὁδηγήσῃ, ἑς τὸν
πύργον τοῦ ἀριστοκράτου ποῦ τὸν
εασάνισε, καὶ μεῖς θὰ τὸν ἐκδι-
κηθοῦμε!

Ὡς βλέπομεν ἀπὸ τὰς ἐκ-
δηλώσεις αὐτὰς τῆς συμπλοῆς,
τὸ σχέδιον τῆς ἐναντίον τοῦ κό-
μητος Μουσού ἐκστρατείας εἶχε
γίνῃ δεκτὸν προθυμότητα.

Μόλις ἐπέσπευσεν ὁ Μπόμπης
ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ μάγου, τὸ ἐξε-
θεσεν εἰς τὸν Ζιροφλέ. Ἀλλ' εἰς
τὴν ἀρχὴν αὐτὸς δὲν ἤθελε ν' ἀ-
κούσῃ τίποτε.

— Πάλι τὰ ἴδια μὲ τὸν τυ-
φλὸ φυλακισμένο σου; τῷ εἶπε.

Πολλάκις τῷ ὄντι, κατὰ τὸ διά-
στημα τῆς διαμονῆς του εἰς τὴν

ταβέρναν, ὁ μικρὸς τζόκεϋ εἶχεν ἐκδηλώσῃ
τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ ὑπάγῃ πρὸς ἀπελευ-
θέρωσιν τοῦ γέροντος Μουσού· ἀλλ' ὁ Ζι-
ροφλέ, φεβδούμενος μὴ χάσῃ τὸν πολυτίμον
βοηθὸν του, πάντοτε τὸν ἀπέτρεπε. Τοῦτο
ἤλπιζε νὰ κατορθώσῃ καὶ αὐτὴν τὴν φοράν,
ἀλλ' ὁ Μπόμπης, ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὴν
ὑποβολὴν τοῦ Καλιόστρου, ἐπέμενε τόσον
πολύ, ὥστε ὁ Ζιροφλέ, βλέπων ὅτι αἱ
ἀντιρρήσεις του ἦσαν μάταιαι, ἀπεφάσι-
σεν ἐπὶ τέλους νὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς τὴν
ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου, πρὸς ἴδιον ὄφελος.

Αἱ λεηλασίαι τῶν πύργων ἦσαν, ὡς
εἶπομεν, τῆς μόδας ἐκείνην τὴν ἐποχὴν,
ὁ δὲ κάπηλος ἐγνώριζεν ἐκ τῶν προτέ-
ρων, ὅτι ἂν ἐπρότεινεν εἰς τοὺς «πα-
τριώτας» μιάν τοιαύτην ἐπιχείρησιν, θὰ
τὴν ἀνελάμβανον μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

Διπλοῦν λοιπὸν τὸ ὄφελος διὰ τὸ,
Ζιροφλέ: πρῶτον θὰ ἠΐξανε τὴν δημοτι-
κότητά του καὶ τὴν πελατεσίαν του· δεύ-
τερον, θὰ ἐγίνετο ἀρεστὸς εἰς τὸν μικρὸ
τοῦ φίλον, τοῦ ὁποίου εἶχε τὴν ἀνάγκην.

καί, ἐκτὸς τούτου, εἶχεν ἀρχίσει νὰ τὸν
ἀγαπᾷ ἀληθινά.

Ἀπὸ τριῶν ἡττῶν ἐβδομάδων, εἰς τὴν
ταβέρναν προπαρεσκευάζετο ἡ ἐκστρατεία.
Κατεγάρφοντο τὰ ὀνόματα ἐκείνων ποῦ
θὰ ἐλάμβανον μέρος, καὶ ἐγίνοντο ἔρᾳ
διὰ τ' ἀναγκαῖα ἐξόδα.

Διότι ὁ Ζιροφλέ ἐννοοῦσε νὰ γίνῃ ὅσον
τὸ δυνατὸν μεγαλοπρεπὴς καὶ θορυβώδης
αὐτὸς ὁ «πατριωτικὸς περίπατος».

Ὁ Μπόμπης θὰ ἐπρωτιμοῦσε νὰ ἐκ-
κινήσουν μυστικώτερα. Ὁ κάπηλος ὅμως
ἐπέμενε νὰ ἐπιβεβαιώσῃ ἐπιδημικῶς εἰς
τὰ καταστάλματα ἐκεῖνα ἀμάξια, διὰ ν'
ἀνχοτατωθῇ ἡ γειτονιά.

Μόνον τὸ τέρας τοῦ «περίπατου» εἶχε
γρᾶψῃ ἀρκετὰ μυστικὴν καὶ πολλοὶ ἀπὸ
τοὺς πατριώτας δὲν ἤξευραν ἀκόμη ποῦ
θὰ ἐπὶ γαίαν. Ἦξευραν μόνον ὅτι ἐπὶ-
γαίαν νὰ ἐκδικήσουν τὸν μικρὸν τῶν
φίλων Μπόμπην, καὶ αὐτὸ τοὺς ἐσθάνε.

Τὴν ὁδόνην τὴν πρῶτην, ὁ Ζιροφλέ
ἐφόρτωσεν εἰς τ' ἀμάξια ἄρθωνα τρόφιμα
καὶ σεβαστὸν ἀριθμὸν φιαλῶν, καὶ κατό-
πιν οἱ πατριῶται ἀνέβησαν κ' ἐκάθισαν εἰς
τὰ ἐδῶλια. Ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, ὁ φίλος
μας Μπόμπης ἐκαμάρυνεν ὑπερήφανος
καὶ κατευχαριστημένος.

Ἐκύνταζε τὰ ὄπλα ποῦ ἐλαμπαν εἰς
τὸν ἥλιον καὶ τοὺς εὐρεῖς ὤμους τοῦ
Γκαγιαρντῶ καὶ τοῦ Πορτμπέφ, οἱ ὁ-
ποῖοι εἶχον αὐτοκλήθῃ σωματοφύλακες
του καὶ τὸν εἶχαν εἰς τὴν μέσην. Με-
τ' αὐτὴν συνδεῖαν, ὁ Μπόμπης δὲν ἐ-
σβεθεῖτο βέβαια νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν
Μαῦρον Πύργον!...

Ὁ Ζιροφλέ ἔκλεισε τὴν ταβέρναν του
κ' ἐκόλλησεν εἰς τὴν θύραν τὴν ἐξῆς
ἐπιγραφὴν:

Τὸ κατάστημα κλειστὸν
ἐνεκα πατριωτικοῦ περιπάτου.

Μετὰ τοῦτο ἐπήδησεν εἰς τὸ ἐδῶλιον
καὶ ἔδωσε τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως.

Μὲ μεγάλον ῥότον μαστιγίων, κω-
δωνίσκων, ζητωκραυγῶν καὶ ἁσμάτων,
τὰ ἀμάξια παρήλασαν πρὸ τῶν ἐκτάμ-
νων γειτόνων.

Δὲν θὰ διηγηθῶμεν λεπτομερῶς τὰς
περιπετείας αὐτῆς τῆς ἐκδρομῆς. Ἀρ-
κούμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὑπῆρξε τόσον
εὐθυμὸς ὅσον καὶ ταχὺ, μὲ ὅλας τὰς
στάσεις εἰς τὰ διάφορα πανδοχεῖα καὶ
καπηλεῖα ποῦ ἐπερνοῦσαν, διότι τὰ τρέ-
φιμα καὶ αἱ φιάλαι, ποῦ εἶχαν πάρῃ ἀπὸ
τὸν *Γυνήσιον Βουργουνδικόν*, τοὺς ἐτε-
λείσαν προτοῦ φθάσουν εἰς τὸν Ἀγιὸν
Διονύσιον.

Πίνοντες καὶ ἄδοντες, ἐφθασαν ἀπέξω
ἀπὸ τὴν Καμπανίαν. Εἶχε πλέον νυκτώσῃ.
Καὶ οἱ πατριῶται ἐσταμάτησαν ἐκεῖ, διὰ
νὰ συνοσφροῦν κατὰ ποῖον τρόπον θὰ εἰ-
σέγοντο εἰς τὸν Μαῦρον Πύργον.

Ἡ συζήτησις παρετείνετο, ὅ-αν ὁ ἡ-
ράκλειος Πορτμπέφ, ὁ ὁποῖος ἦτο ὑπὲρ
τῶν βιαίων μέσων, ἐφώναζε:

— Τί τὰ θέλετε τὰ λόγια; Ὁ μικρὸς
αὐτὸς δὲν θέλει νὰ πῇ δυὸ λόγια ἑς
τὸν ἀριστοκράτην ποῦ κατοικεῖ ἐκεῖ πέρα,
πίσω ἀπὸ τοὺς τοίχους ποῦ διακρίνονται
ἀνάμεσα ἑς τὰ δένδρα; Πολὺ καλά! Σπᾶ-
ζιμε τῆς πόρτας καὶ τελειώμεν. Δὲν
εἶν' ἔτσι, Γκαγιαρντῶ;

— Ναί, φίλε μου! ἐπεδοκίμασεν ὁ
ἄλλος Ἡρακλῆς.

Ὁ Μπόμπης ὅμως ἐμετρίασε τὴν
ὀρμὴν τῶν σωματοφύλακων του καὶ,
κατὰ τὰς συμβουλὰς τοῦ Ζιροφλέ, ἀπε-
φάσισε νὰ ἐνεργήσῃ φρονιμώτερα.

(Ἐπείτα συνέχισεν)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΓΑΛΛΙΚΑ

Ἀγαπητοί μου,

ΙΑ ιεραὶ δε-
σποινὲς τῶν Ἀ-
θηνῶν, — ὄχι ἀ-
πὸ τὰς συνδρο-
μητριάς τῆς «Δι-
απλάσεως», —
μοῦ ἔγραψαν προ-
χθὲς δύο λόγια
διὰ νὰ τῆς στεί-
λω τὸ «Θέα-
τρόν» μου. Τα

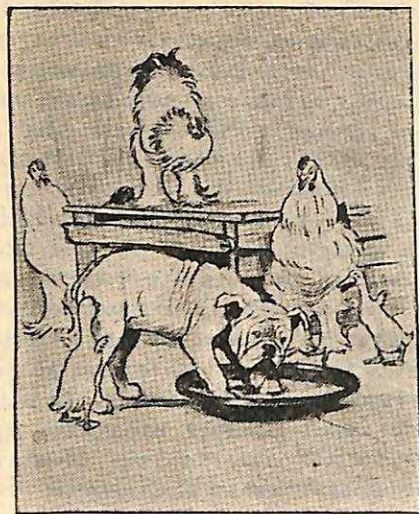
δύο τῆς λόγια, μὲ τρεῖς ἀνορθογραφίας,
ἦσαν γραμμένα ἐπάνω εἰς τὸ κομψόν
τῆς ἐπισκεπτῆριον. Καὶ τὸ κομψόν τῆς
ἐπισκεπτῆριον ἦτο τυπωμένον μὲ γαλλι-
κά. Δὲν θὰ σὰς πῶ βέβαια τ' ὄνομά
της. Ἄς ὑποθέσωμεν ὅμως ὅτι ὀνομά-
ζεται Ἀγγελικὴ Θ. Ἀλεξανδρακοπού-
που. Τὸ ἐπισκεπτῆριόν της ἦτο οὐνε-
ταγμένον περίπου ὡς ἐξῆς: Angélique
Th. Alexandracopoulou. Ἰδοὺ ἀ-
κριβῶς ἡ «γαλλομωραϊτικὴ διάλεκτος»
ὅπως τὴν ὀνομάζειν ὁ μακαρίτης ὁ Ρεϊ-
δης... Ἀλλὰ καὶ γνησιώτατα γαλλικὴν
ἢ «γαλλικοφανῆς» ἂν ἦτο τὸ ὄνομα τῆς
δεσποινίδος, — ἂν ὀνομάζετο ἔξοφρα Ἑ-
λένη Βλαντι — Helène Blandy, — δι-
ατὶ, Ἑλληνίς αὐτὴ, ζῶσα εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα καὶ γράφοσα πρὸς Ἑλληνα, νὰ
μὴ μεταχειρίζεται ἐπισκεπτῆριον ἑλλη-
νικόν; Ποθὲν αὐτὴ ἡ γαλλομωραϊκὴ καὶ
πρὸς ποῖον σκοπόν; Καὶ τί προβάτει εἰς
τὸν ἄνθρωπον ἑν γαλλικὸν ἐπισκεπτῆρι-
ον, τὸ ὁποῖον, τὸ κάτω-κάτω, στοιχίζει
ἕσον ἑν ἑλληνικόν;

Αὐτὰ ἔλεγα μὲ τὸν νοῦν μου, ἀπορῶν
πρὸ τοῦ γαλλικοῦ ἐπισκεπτῆριου τῆς
Ἑλληνίδος. Ἐπειτα ὅμως ἐνεθυμήθην,
ὅτι ἡ δεσποινὶς αὐτὴ ἀνήκει εἰς τὴν ἀνω-
τέραν λεγομένην κοινωνίαν. Δὲν τὸ κά-
μνει λοιπὸν ἀπὸ ἐσκεμμένην περιφρόνη-
σιν, ἀλλ' ἀπὸ συνήθειαν καὶ... ἀσκέ-
ψαν. Βλέπει τὸν πατέρα της, τὴν μη-
τέρα της, τὸν θεὸν της, τοὺς φίλους

τοῦ σπιτιοῦ της, νὰ μεταχειρίζονται ὅλοι
γαλλικὰ ἐπισκεπτῆρια, καὶ τὰ μεταχειρί-
ζεται καὶ αὐτὴ. Αὐτὸ πῆθάνον νὰ μὴ τὴν
ἐμποδίσῃ νὰ ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα της μὲ ὁ-
λην τὴν τὴν καρδίαν καὶ νὰ εἶνε μιὰ
πολύ καλὴ Ἑλληνίς... κατὰ βᾶθος. Τί
θὰ ἦ ὅμως ἐκεῖνος, Ἑλληὴν ἢ ξένος,
ποῦ θὰ ἰδῇ τὸ ἐπισκεπτῆριόν της; Ἰδοὺ τί
δὲν ἐσκέφθη ποτέ, καθὼς φαίνεται, ἡ
δεσποινὶς! Διότι ἂν τὸ ἐσκέπτετο, θὰ
ἐτύπωνε καὶ αὐτὴ τὸ ἐπισκεπτῆριόν της
μὲ ἑλληνικά, ὅπως ὁ Γάλλος τὸ τυπώ-
ναι μὲ γαλλικά, καὶ ὁ Γερμανὸς μὲ γερ-
μανικά. Δὲν ἀρκεῖ, βλέπετε, νὰ αἰσθά-
νεται κανεὶς σεβασμὸν καὶ ἀγάπην πρὸς
τὴν πατρίδα του, πρὸς τὴν ἐθνικότητά
του. Πρέπει καὶ νὰ τὸ δείχνῃ εἰς ὅλας
τὰς περιστάσεις, μὲ ὅλας τὰς πρά-
ξεις, μὲ ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ
ἑαυτοῦ του. Εἰδεμὴ τρέχει τὸν νίνδυ-
νον νὰ νομισθῇ ὀφίλοπατρις, ξενομανὴς,
νὰ πορευθῇ ἡθῶς...

Δυστυχῶς πολλοὶ Ἑλληνες, κάλλι-
στοι πατριῶται κατὰ τὰλλα, αὐτὸ δὲν
τὸ συλλογίζονται. Κυττάζετε π. χ.: τὰς
ἐπιγραφὰς τῶν καταστημάτων εἰς τὰς
Ἀθήνας. Αἱ περισσότεραι, εἰς τὰ κέντρα
τούλᾳχιστον, εἶνε γαλλικά. Καὶ τὰς
περισσότερας φοράς, χωρὶς καμμίαν ἀ-
νάγκην. Ὁ κουρέυς, ἔξοφρα, σὰς λέγει
ὅτι γράφει εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ coiffeur,
διὰ νὰ τὸ βλέπουν οἱ ξένοι. Ἀλλὰ ὅσον
ξένος καὶ ἂν εἶνε κανεὶς, εἴμπορε νὰ ἐκ-
λάβῃ ἐν κურεῖον ὡς κρεσπωλεῖον; Διά-
βολε! ἂν δὲν ἐννοῇ τὴν ἐπιγραφὴν,
βλέπει τὸ μαγαζὶ τὸ ἴδιον. Οὕτε ἑνα
λοιπὸν πελάτην δὲν θὰ ἔχανεν ὁ κουρέυς,
ἂν εἶχε τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ἑλληνικῆς.
Ὅπως καὶ ὁ ὑποδηματοποιός, καὶ ὁ
πλοπώλης, καὶ ἡ μοδίστα, καὶ ὁ ζα-
χαροπλάστης κλπ. Αἱ βιτρίναι, βλέπετε,
ὀμιλοῦν μιαν γλῶσσαν ποῦ τὴν ἐννοεῖ
καθένας... Καὶ ὅλοι αἱ ἐπιγραφὰι ἐπρεπε
νὰ εἶνε ἑλληνικά, διὰ νὰ ἐννοῇ ἀμέ-
σως ὁ ξένος ὅτι εὐρίσκειται εἰς τὰς Ἀ-
θήνας, εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως τὸ ἐννοεῖ,
ὅταν εὐρίσκειται εἰς τὴν Γερμανίαν, εἰς
τὴν Ρωσίαν, εἰς τὴν Ἀγγλίαν, εἰς τὴν
Βουλγαρίαν...

Ἐγινε πολλάκις σκέψις νὰ ἐπιβληθῇ
φόρος εἰς τὰς ξενογλώσσους ἐπιγραφὰς,
διὰ νὰ ἐλαττωθῇ αὐτὸ τὸ κακόν. Εἶνε
δυνατὸν νὰ ἐπιβληθῇ φόρος καὶ εἰς τὰ
ξενογλώσσα ἐπισκεπτῆρια;... Δυστυ-
χῶς, ὄχι. Ἀλλὰ καὶ τὸ κακόν αὐτὸ
εἴμπορε νὰ λείψῃ, ὅταν οἱ ἔχοντες τὴν
συνήθειαν νὰ τὰ μεταχειρίζονται ἀνα-
γνωρίσουν, ὅτι εἶνε μιὰ κακὴ συνήθεια,
χωρὶς κανένα λόγον, θέτουσα ἐν ἀμφι-
βολῇ τὰ πατριωτικὰ τῶν αἰσθημάτων,
— ἐνῶ εἶνε βέβαιον ὅτι αὐτὰ ὑπάρχουν
ἰσχυρὰ καὶ ἀκαταίτητα εἰς κάθε Ἑλληνι-
κὴν ψυχὴν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑΝ ΕΝΟΣ ΣΚΥΛΟΥ

(Συνέχεια και τέλος ἴδε σελ. 312)

Τὶ σκληρότης! τί ἀδικία!...

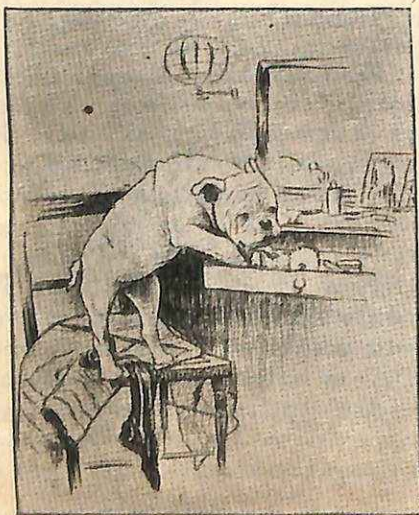
Ἐτρώγα τὸ ξερὸ ψωμὶ ποῦ μοῦ ἔδωσαν καὶ μοῦ ἤρχοντο δάκρυα 'ς τὰ μάτια. Γιατί τοὺς ἔβλεπα νὰ μὲ κυττάζουν εἰρωνικά καὶ τοὺς ἄκουγα νὰ ψιθυρίζουν:

— Εἶδες, καλέ, τί πιστὸς ὁ σκύλος! ... Τὸν κλέφτη!...

Εἶς τὸ βῆθος τοῦ κοττετσιοῦ ἦσαν ἕνα παραθυράκι μὲ καλαμένιο δικτυωτό. Ἀπὸ 'κεῖ σκέφθηκα νὰ φύγω καὶ νὰ μὴν ξαναγυρίσω 'ς αὐτὸ τὸ σπιτί. Θ' ἀνέβαινα 'ς τὸ τραπεζάκι ποῦ ἦταν ἀπὸ κάτω, θάσπαζα μὲ τὰ δόντια μου — ἂν τὸ κατόρθωνα — τὰ καλάμια, καὶ δρόμο!

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἕνα ἄσπρο περιστέρι ἦλθε 'ς τὸ παραθυράκι. Ἀλλὰ ἔναίε μὴ ἀπότομη στροφή ν' ἐφυγε. Τότε εἶδα ὅτι τὸ ἕνα καλάμι ἦταν σπασμένο, γιατί κουνήθηκε μόλις τὸ ἄγγιξαν τὰ πτερὰ τοῦ περιστεριοῦ. Τὶ χαρὰ μου! Μποροῦσα νὰ τὸ σκάσω εὐκολώτατα.

Μὲ δυὸ πηδήματα, βρέθηκα ἔξω. Ὁ κόκκορας ἔμεινε κόκκαλο. Ἡ κόττις

ἄρχισαν νὰ φωνάζουν, ἀλλὰ γρήγορα σῶπασαν.

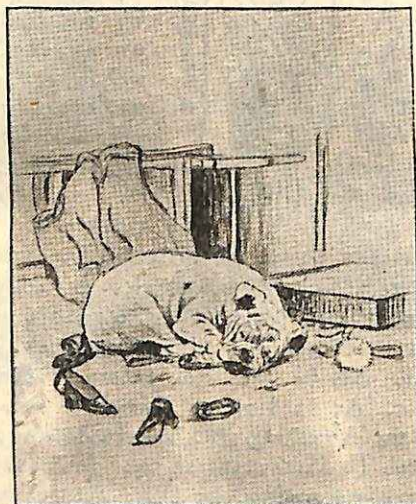
Ὡς τὸ βράδυ, γύριζα 'ς τοὺς δρόμους. Ἐπειτα ὅμως ἄρχισα νὰ ἐπιθυμῶ τὸ σπιτί καὶ τότε κατάλαβα πόσο τὸ ἀγαποῦσα. Τὶ νὰ κάμω! Ἐπρεπε νὰ ἐπιστρέψω....

Ἀνέβηκα 'ς τὴν ταράτσα σιγά-σιγά, χωρὶς νὰ μὲ ἰδῇ κανεὶς. Ἀπὸ 'κεῖ πέρασα 'ς τὴ στέγη τῆς σφίτας, κοντὰ 'ς τὸν φεγγίτη. Ὀνειροπολοῦσα, ἐρρέμβαζα, ὅταν ἔξαφνα, μὴ ἐρεκτικὴ εὐωδία ἔφθασε 'ς τὴ μύτη μου.

— ὦ, ὦ! ζαμπόνι μυρίζει!....

Μ' ἕνα πηδήμα βρέθηκα μέσα 'ς τὴ σφίτα, δηλαδή 'ς τὴν κάμαρα τῆς Γεωργίας.

Ἐμύρισα τὸν ἀέρα. Ἀνέβηκα σὲ μὴ καρέκλα. Καὶ τότε ἐνόησα, ὅτι ἡ μυρωδιά ἐβγαίνει ἀπὸ τὸ συρτάρι τοῦ κομοῦ. Δὲν χάνω καιρὸ, ἀνεβαίνω, καὶ μὲ τὴ μύτη μου, μὲ τὰ δόντια μου, μὲ τὰ νύχια μου, ἀνοίγω τὸ συρτάρι.

Τὶ νὰ ἰδῶ;

Ὁλόκληρο σχεδὸν τὸ ζαμπόνι, ὅπως τῶδλεπα 'ς τὸ ράρι, ἦταν φυλαγμένο ἐκεῖ μέσα.

Μπα τὴν κλέφτρα! τὴν Γεωργία...

Νὰ τὸ κλέψῃ αὐτή, καὶ νὰ βάλουν ἐμένα!....

Μὰ ἐννοια σου, θὰ ἐκδικηθῶ!

Καὶ τὸ στρώνω 'ς τὸ φαί, καὶ τρώγω ὅλο τὸ ζαμπόνι, μὰ ὅλο! 'Σ τὸ τέλος, μόλις πρόφθασα νὰ κλείσω τὸ συρτάρι, πέφτω κάτω μὲ πόνους φοβεροὺς 'ς τὴν κοιλιά.

Ἦταν ἂν τὸ πολὺ ζαμπόνι, ἢ μ' ἐτιμωροῦνεν ὁ Θεὸς γιὰ τὴν κακία μου; Ἀλλὰ γιατί, σὰς παρακαλῶ; Δὲν εἶχα δικὴ νὰ ἐκδικηθῶ τὴν κλέφτρα, ποῦ ἄφισε νὰ μὲ φυλακίσουν 'ς τὸ κοττέτσι, χωρὶς νὰ ἔλθῃ νὰ μοῦ φέρῃ νὰ φάγω κατὶ τί;

Ἀρρώστησα ἀπὸ τὸ στομάχι μου, ἀλλὰ τὰ καλὰ παιδιὰ τῆς κυρίας Καίτης μ' ἐπεριποιήθηκαν πολὺ κ' ἐγλύτωσα.

Τὴν Γεωργία δὲν τὴν ξαναεἶδα 'ς τὰ μάτια μου. Τὴν εἶχαν διώξῃ, ἅμα κατὰ λαβαν πῶς αὐτὴ ἦν ἡ κλέφτρα. (Ἀλλοιωτικά, πῶς θὰ εὐρίσκετο τὸ ζαμπόνι 'ς τὸ συρτάρι τοῦ κομοῦ τῆς, γιὰ νὰ τὸ φάγω ἐγὼ καὶ ν' ἀρρωστήσω;)

Ἀλλὰ συγχρόνως, εἶχεν ἀποδειχθῇ καὶ ἡ δική μου ἀσώφτης καὶ τότε πιά ὅλοι 'ς τὸ σπιτί μάγαπησαν περισσότερο. Ἀφοῦ τώρα, ὡς κι' αὐτὴ ἡ κακὴ κυρία Καίτη καταδέχεται κάπου-κάπου νὰ μὲ χαϊδεύῃ... Ἀλλὰ τὰς περισσότερας περικοπὴς μου κάμνει πάντα ἡ μὴς Ἑλένη. Τὰ μπάνια μας ἐξακολουθοῦν. Ὁ δὲ κύριος, — ὁ πατέρας τῆς μὴς Ἑλένης, — εἶπεν ὅτι θὰ πάρῃ καὶ μένα 'ς τὸ κυνῆγι τοῦ φθινοπώρου. Γιὰ νὰ ἰδοῦμε!

Παράφρασις

ΕΚΤΑΚΤΟΣ

Η ΜΑΝΝΟΥΛΑ ΜΟΥ

Εἶχα μὴ γλυκεῖα Μαννούλα
Σὰ Γαλήνη γαλανή,
Ποῦ εἶχε τοῦ ἀηδοῦ φωνή,
Τοῦ σπιτιοῦ μας χαραγούλα...

Εἶχα μὴ καλὴ Μαννούλα
Σὰν τοῦ Ἀγγέλου τὴν ψυχὴ,
Στοὺς καημοὺς μου ἀπαντοχή,
Στὴ χαρὰ μου ἀγνὴ παιδοῦλα.

Κ' εἶχα μὴ σεμνὴ Μαννούλα
Τόσο, μέσ' στὴν Ἐκκλησίαν
Ποῦ ἔλεα:—Νάν τῇ ἡ Παναγίαν
Μ' ἐμὲ βρέφος στὴν καρδοῦλα...

—Τέτοια, ὦτιμ! Μαννούλα, Χάρε,
Πῶς νάν τῇνε χωριστῶ;
—Σύντροφός σου, ἐσύ, πιστὸ
Τὴν Ἐνθύμησή Τῆς πάρει!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΒΑΤΡΑΧΟΠΟΝΤΙΚΟΠΟΛΕΜΟΣ

(Μετάφρασις τῆς ὁμηρικῆς «Βατραχομουμαχίας». Συνέχεια, ἴδε σελ. 313)

Ὡς τὸ πρῶν, ποῦ λάλησαν οἱ πετεινοὶ τοῦ κόσμου
Κ' εἶχα ἕναν πονοκέφαλο ποῦταν ὅλος δικός μου.
Ἄς πάψωμι ἔμως, ὦ θεοί, γι' αὐτοὺς νὰ σκοτιζώμαστε
Καὶ ἐξνοιαστοὶ ἄς καθίσωμι δω-πέρα ποῦ βρισκόμαστε,
Μήπως κανένα μυτερὸ καὶ κορτερό κοντάρι
Πὸ μᾶς κανένα πάρῃ.

Κι' ἂν θέλετε ἀπὸ-δω ψηλὰ χαλεύομε τὴν πάλῃ.
Ἔτσι εἶπε· καὶ συμφώνησαν μαζὶ τῆς ὅλοι οἱ ἄλλοι,
Κι' ὅλοι μαζὶ μαζεύτηκαν σ' ἕνα πλατὺ σαλόνι
Κι' ἀρίσαν τοὺς ἀντίπαλους νὰ χτυπηθοῦνε μόνοι.
Κουνούπια τότε τρέξαν με σάλπιγγες στὰ χέρια
Καὶ γύρω-γύρω σάλπιγξαν πῶς πόλεμος θὰ γίνη
Κι' ὁ Ζεὺς, τοῦ Κρόνου τὸ παιδί, ἀπ' τοῦρανοῦ τάστέρια
Μὲ μὴ βροντῇ, στοὺς δυὸ στρατοὺς ἀρχῆς σημάδι δίνει.

Καὶ πρῶτα-πρῶτα ὁ Φωνακλᾶς τὸν ἔρμο τὸ Διχοῦδῃ
Μ' ἕνα κοντάρι μυτερὸ μέσ' στὴ κοιλίαν πληγώνει.
Κ' ἔπεσε ὁ δόλιος προύμιτα καὶ τάπαλό του χνούδι
(ποῦ δὲν τὸ λέρωνε ποτέ!) γεμίστηκε ἀπὸ σκόνῃ.
Καὶ βρόντηξε σὰν ἔπεσε καὶ βούϊξαν τάρματά του
Κι' ὅλο τὸ χῶμα τῶδσπαν τ' ἀθάνατα αἱματά του.

Ὁ Τρυποχώστης χτύπησε τὸ Λάσπινο πὶδ κάτω
Καὶ μέσ' στὰ στήθεια τοῦμπεξε τὸ μυτερὸ κοντάρι
Κ' ἡ μύτη του τοῦ τρύπησε ὡς πέρα τὴν καρδιά του
Κι' ὁ μαῦρος χάρος τάρπαξε τάντρετο τὸ παλληκάρι.
Κατόπι ὁ Κοκκινόγουλας μὲ μιὰν ὀρμὴ μεγάλη
Τοῦ Τυραγλείφῃ σκότωσε τὸ γιὸ Μπενοτσουκάλη.

Κι' ὁ Ψωμοφάγος τὸ Λογᾶ χτύπησε στὸ στομάχι
Καὶ μέσ' στὴ λάσπη ὁ δύστυχος ἐαπλώθη μὲ τὴ ράχη.

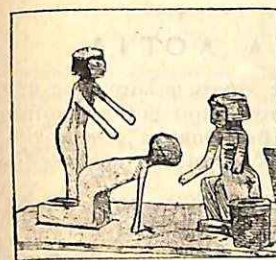
Κι' ὁ Καλαμένιος βλέποντας κοντὰ τὸ Μηραγλείφῃ,
Λαχτάρησε ἀπ' τὸ φόβο του· κι' ἄφησε τὸ κοντάρι
Καὶ φεύγοντας μὲ μὴ πηδιά μέσα στὴ λίμνη ἐκρύφτη.

Τότε ὁ Νεροχαρούμενος ἄρπαξε ἕνα λιθάρι
Κι' ἀπάνου στὸ Μηροφαγᾶ τῶρριξε μὲ γενάτι
Καὶ τὸ κεφάλι τάνοιξε πὶδ πάνου ἀπὸ τὸ μάτι...
Καὶ τὰ μυαλά του στάζανε πὸ μύτες κι' ἀπὸ στόμα
Καὶ πασαλείφτηκε ὅλη ἡ γῆ καὶ δάφτηκε τὸ χῶμα.
Πὶδ πέρα ὁ Λασποκρέβατος, μὲ μὴ σπαθὶα στὰ στήθεια,
Τὸν ἔρμο Γλυφτοσαγανᾶ τὸν ἄφηκε στὸν τόπο
Καὶ σὰν τὸν εἶδεν ὁ Πρασᾶς πῶς πέθανε σ' ἀλήθεια,
Τὸν ἄρπαξε ἀπ' τὸ πόδι του τραβώντας δίχως κόπο
Καὶ πήγε καὶ τὸν βούτηξε μέσα στὸ κρουονέρι
Κρατώντάς τον ἀπ' τὸ λαιμὸ μὲ τὸ δεξιὸν χέρι.
Κι' ὁ Ψιχαρπάχτης ἰ) θυμῶσε ποῦ τοῦπνιξαν τὸ φίλο
Καὶ μὴ τοῦ δίνει τοῦ Πρασᾶ στὴν πλάτη μ' ἕνα εὖλο
Καὶ τὸν ἐκάνει. Κι' ἔπεσε κ' ἐκεῖνος μέσ' τὸ ρέμμα
Καὶ δάφτηκε ὅλο τὸ νερὸ τῆς λίμνης ἀπ' τὸ αἷμα.
Μ' ἀπὸ πὶδ πέρα ὁ Λαχανᾶς εἶδε τὸν Ψιχαρπάχτη
Ποῦ σκότωσε τὸ φίλο του καὶ γιὰ νὰ τοῦδῃ τὰχτι
Μὴ χούφτα λάσπη τοῦρριξεν ἀπάνω στὸ κεφάλι,
Καὶ λίγο μόλις ἔλειψε τὰ μάτια νὰ τοῦ βγάλῃ.

1) Αὐτὸς ὁ Ψιχαρπάχτης, δὲν εἶνε βέβαια ὁ πνιγμένος ἀπὸ τὸ Φουσομαγούλο. Θάταν κανένας ἄλλος μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα. Σ. τ. Μ.
(Ἐπεται συνέχεια) Ι. Χ. ΧΕΛΜΗΣ

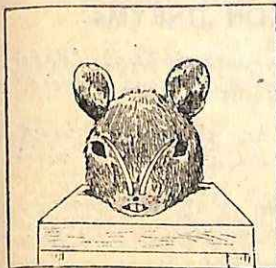
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Πανάρχεια παιγνίδια

Μὲ τὰ παιγνίδια αὐτὰ ἐπιζῶναι παῖδιά, ποῦ ἐξοῦσαν εἰς τὸν κόσμον χίλια χρόνια πρὶν γεννηθῇ ὁ Ἰησοῦς Χριστός! Εὐρέθησαν ἐσχάτως εἰς ἕνα αἰγυπτιακὸν τάφον, εἶνε πῆλινα καὶ παριστάνουν ὑπηρετάς, ἐργαζομένους εἰς τὸ μαγειρεῖν.

Δυστυχῆς ποντικός!

Ἡ εἰκὼν αὐτὴ παριστᾷ τὴν κεφαλὴν ἑνὸς ποντικοῦ, εὐρεθέντος ἐσχάτως εἰς τὴν Ρουέννῃ τῆς Γαλλίας. Τὰ σκυλόδοντα τοῦ ζώου ἀνεπτύχθησαν τόσο ὑπερμέτρως, ὥστε διετρώπησαν τὴν ἄνω σιαγόνα καὶ ἐξήλθον ἐκατέρωθεν τῆς μύτης ὡς μουστάκια. Ὁ

δυστυχῆς ποντικός, ἀδυνατῶν πλέον ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα του, ἀπέθανεν ἐξ αἰτίας.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

α') Πρόβλημα

Ἰδοὺ ἓν οἰκόπεδον, τοῦ ὁποῖου εἶνε κτισμένον μόνον τὸ μέρος ποῦ βλέπετε μαυρισμένον. Ὁ ἰδιοκτήτης θέλει νὰ κρατήσῃ διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ τῆς οἰκίας, νὰ μοιράσῃ δὲ τὸν ὑπόλοιπον τόπον — δολὸν τὸ λευκόν — εἰς τοὺς τέσσαρας υἱοὺς του. Πρόκειται λοιπὸν νὰ κάμῃ τέσσαρα

6') Παίγνιον

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μέλлонτος Ἐφευρέτου

ΝΗ	ΚΙΣ	ΠΙ	ΤΩ
ΝΑ	ΜΕ	ΡΟ	ΓΟ
ΠΕ	ΜΗ	Ε	ΠΙ
ΚΟΝ	ΚΕΡ	ΚΝΗ	ΤΙΣ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐταί, ὥστε νὰποτελεσθοῦν τὰ ὀνόματα πέντε ὄστων τοῦ ἀνθρώπου σκελετοῦ!

γ') Διὰ τοὺς γαλλομαθεῖς

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τορκαλλοβόλου 11

A 1 * g * * * * e c * * * * e à 1 * g * * * * e

Ἀλλοίως: Αἱ λύσεις — ὅσωνδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, — συνοδεύονται ὑπὸ ἐνός μόνον δεκαλέπτου γραμματοσήμου.

Δύσεις τοῦ 38ου φύλλου

*Αὐθναί, Βιέννη, Μαδρίτη, Κεϊπίννη.

Ιδε τον 'Ο-
δηγόν του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομή
του, Κεφ. Β

ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΠΡΩΪ—ΠΡΩΪ

ΠρωΪ-πρωΪ, άπάνω σ' ένα βράχο του λόφου ανεβασμένος, θαυμάζω την φύσι. Όπου κι' αν στρέψω το βλέμμα, βουνά άλλα προβάλλουν θεόρατα κι' άπειλητικά, κι' άλλα κατάφυτα.

Κάτω απλώνεται ή άπέραντη πρασινάδα των σταφυλιών, όπου μόνο το λευκό δρομάκι την χωρίζει με τα πολλά ξίγ-ξάγ. Άπέναντί μου βλέπω τα δόλοεκα άργάνια ν' αναβαίνουν την όρχη του βουνού, ενώ από μακριά άκούονται τα βελάσματα των, που τά συνοδεύει ή φλογέρα του βοσκου. Το έλαφρό άεράκι παίζει στές κορυφές των δένδρων και τά πουλιά ψάλλουν στους κλάδους των. Κι' από μακριά φαίνεται ή θάλασσα που κάποτε την κρύβουν των βουνών ή κορυφές.

Προχωρώ, και τώρα βλέπω ένα παληό ξερωμένο έκκλησάκι να βρέχεται απ' το καθαρό νερό ενός ποταμιού, που πάρα πέρα κρημνίζεται σάν μικρός καταράκτης από ένα βράχο. Και με τές πρώτες άχτίνες του ήλιου κοκκινίζει ο ούρανός και το χωριό σάν νάλαμψε. Τώρα άκούονται καθαρά οι πετινοί που κράζουν κι' οι σκύλλοι που φωνάζουν, σάν να θέλουν να ξεπνήσουν τους κυρίους των.

Έξαφνα ένας κυνηγός προβάλλει και με προσοχήν σημαδεύει δυο μικρά σπουργίτια που παίζουν άσουλόγιστα στα κλαδιά ενός δένδρου. — Ά, φτωχά σπουργιτάκια, ποιός ξέρει πόσον άκόμη θά βαστάξη ή ζωή σας.... Ένα «μπάμ» άκούεται και βλέπω το ένα απ' αυτά να πέφτει χαμώ πληγωμένο, ενώ το άλλο έτρεχε με όλην την γληγοράδα των μικρών πτερόων του, γιά ν' άποφύγη τόν φοβερό έχθρό. Και ο κρότος του τουφεκιού επαναλαμβάνεται από τα τριγύρω βουνά.

Τώρα την θάλασσα την έχει καλύψη πυκνή όμίχλη, που φαίνεται σάν χειμαρρός πλημμυρισμένος, να προχωρή και να σκεπάξη τά γύρω μέρη...

Πανελλήνιος Πόθος

ΒΡΥΚΟΛΑΚΕΣ

Στό Σύμβολον του Χριστιανισμού

Μένανε στην έξοχή σ' ένα μέρος, που ύπηρχαν πεντέξη καλυβάκια κατωκνημένα. Μιά βραδυά, ο άδελφός μου έλειπε στάς Άθήνας, και μένουμε μόνι μας. Μιά χωριατοπούλα γειτόνισσά μας (Μαριά την λέγαμε) ήλθε μετά τόν φαγητόν να πλαγιάση μαζί μας, γιά νά μη φοβούμεθα Άφου προηγουμένως είπαμε όσα έέραμε περί βρυκολάκων, κακούργων, κλπ. έτοιμασθήκαμε να πλαγιασώμε: ή ώρα ήτο 11 1/2. Δέν είχαμε όμως πλαγιάσει άκόμη όλοι, ότε άκούμε πάνω στη στέγη, κάτι σάν κατακρύβιμο μεγάλης πέτρας, σάν ξεχαρβάλωμα κεραμιδιών... Συναίμα άκούμε και κάτι άγριοφονάρες «μάάάάά μου βρυκόόόόόλακες», αϊ όποιαί

προήρχοντο από την γενναίαν Μαριά, πουχε έλθει γιά νά μη φοβούμεθα. Πετιόμαστε άμέσως πάνω και συγκροτούμε συμβούλιον.

Καθεμιά με την ιδέα της. Άλλη έλεγε, πώς ήταν ποντικοί, διαβαίνοντες τά κεραμείδια· άλλη πώς ήταν κλέφτες, κι' ήλθαν νά μάς σφάζουν κ. ά. Όλα αυτά δέν έπειθαν την Μαριά ότι δέν ήταν βρυκόλακες. «Ξέρω έγώ» έλεγε «τους παραείπαμε άπόψε κι' ήλθαν». Μετά πολλά ξαναπλαγιάσαμε: που όμως νά μάς έλθη όπνος. Περάσαμε την νύκτα άγρυπνοι, και περιμένουσαι νάκούσωμε νέον κρότον.

Τό πρωΪ έξηγήθησαν όλα. Μιά γειτόνισσα, περνώντας μ' ένα ξύλο, άθελα τό έκτύπησε στη στέγη, και έπροξένησε τόν κρότο που άκούσαμε. Άλλ' ή Μαριά τάκουσε, έκούνησε δυσπίστως τό κεφάλι της και είπε: «Δέν γελιούμαι γώ. Αυτά είναι παραμύθια».

Ηρωϊκή Σάμος

ΓΑΛΗΝΗ

Ήλθα 'στών ούρανό ούτ' ένα σύννεφο Ήν λάμπη του ήλιου δέν θαμπώνει Όσάν σεντόνι απλώνεται ή θάλασσα Που ένα έλαφρό άγεράκι ρυτιδώνει.

Γαλήνη πέρα, πέρα! Μέσ' τό πέλαγος Κάτι βαρκούλες όλο τριγυρίζουν Κι' άκούγονται τά όλόγλυκα τραγούδια [τους

Και τά κουπιά που τά νερά άφρίζουν.

Στης πέτρες του άκρογιαλιού άνάμεσα Ένα γλυκό νανούρισμα όλο σβύνει.

Τι κι' αν ή βάρκες παίζουν κι' άνοι- [γεται

Μέσα σέ τέτοια άτέλειωτη γαλήνη!... Κύμα

ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΜΟΥ

Αΐξ: (έξω), διότι της φωνάζουν «έξω» όταν εισέρχεται εις τους κήπους.

Άνθρωπος: (άνθη-όυπος), διότι εκ τούτων σύγκειται.

Βίος: (βίος αιολικών δίγαμα, και ίός). Κάσπα: Τό 11ον γράμμα του Άλφαβήτου, τό όποϊον φοροδύν οι χωρικοί. Κατ' άλλους αυτό τό ένδυμα, διότι όμοιάζει τώ όμονύμω γράμματι.

Λεξιόν: (Λέξις-είκον) όνομασθη ότω τό λεξικόν του Λαρούς, διότι έξηγει τάς λέξεις με εικόνες.

Όμηρος: (Όμος-ήρος), διότι είχεν όμους ήρωϊκούς.

Παπός: Κατά τόν Όσιόδον, «πα-πώ» άνερωήσεν έκπληττόμενος ο πρώτος ίδιόν ιερέα, διά τό παράδοξόν του ένδύματος.

Πέννα: (Πένης), διότι τοιούτος ίστορείται ό έφευρέτης αυτής.

Πρόβατον: (Πρό-βάτος), διότι άρέσκειται νά ίσταται πρό της βάτου.

Πτεριστήρ: (πιταρίζομαι), διότι κάμνει τόν ίππον νά πιταρίζεται.

Πυγμαλίων

ΧΡΟΝΟΣ

Μόνη εις τό παράθυρον κυττάζω την μαγευτικήν βραδυά. Ούρανός καταγάλανος, γαλάζια θάλασσα. Γύρω πένθυμη ήσυχία. Μία πόλις άφωνη παρά τά χίλια φώτα που φαίνονται 'ς τά παράθυρα των σπιτιών. Ή Κάπου-κάπου κανένα θλιβερό ούρλιασμα σκυλιού σου φέρνει μίαν νέαν σκοτεινήν ιδέα 'ς τό κεφάλι. Πώς ξεχνιέται κανείς! Πόσον είνε μακρινά της πραγματικότητος! Και έγώ βλέποντας ένα-ένα άστέρια νά προβάλλη 'ς τόν ούρανόν, λησμονούμαι και παραβάλλω την ζωήν με τ' άστέρια. Παρουσιάζονται πρώτα με λίγο φώς, χωρίς πολλή λάμψη και ύστερα από λίγο φεγγαρολόυν. Άλλά ξεμερώνει και τ' άστέρια χλωμαίζουν, σβύνουν... Έτσι κι' ή ζωή. Έρχεται ό άνθρωπος 'ς την κοινωνίαν άσήμαντος, και διά μιάς δεσπόζει, διατάττει τόν χρόνον, δρέπει δάφνας· αλλά σέ λίγο σβύνεται, λύνεται και τίποτε δέν μένει παρά ό νικητής Χρόνος...

Μπουμπουλίνα

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Πρέπει νά είνε κανείς φιλόργουρος μάλλον εις τόν χρόνον παρά εις τό χρήμα. Διά λυδίας λίθου δοκιμάζουν χρυσόν, αλλά διά χρυσού δοκιμάζουν την καρδίαν των ανθρώπων.

Ό μηδέν πράττων, σχεδόν κακόν πράττει.

Κανείς δέν φαίνεται τόσο μικρός, όσον ό θέλον νά φαίνεται μέγας.

Ή χρηστότης είνε ως ό όφθαλμός· δέν δύναται νά ύποφέρη και τόν έλάχιστον ρυθόν, χωρίς νά πονέση.

(Έκ της συλλογής μου)

Δοξασμένη Έλλάς

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ή διδασκάλισσα έρωτᾷ την μικράν Έλένην. — Πές μου, από πόσα άτομα αποτελείται ή οικογένειά σου;

— Από πέντε: από την μαμά, τόν μπαμπά, την άδελφήν μου, ένα μακρινόν συγγενή μου και από μέ.

— Λοιπόν πρέπει νά πής από τέσσαρα, έπειδή ένας μακρινός συγγενής δέν ήμπορει ν' άνήκη εις την οικογένειάν σου.

— Όχι, κυρία, είνε πρώτος έξάδελφος.

— Πρώτος έξάδελφος! Και τόν λέγεις μακρινόν συγγενή;

— Μάλιστα, κυρία, διότι είνε.... εις την Άμερικήν.

Έστάλη υπό της Βασιλικής Ναυαρχίας

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΟΥ 1913

ΤΡΙΤΗ ΠΡΟΚΡΙΜΑΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ

ΔΙΑ ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΤΗΣ Γ' ΤΡΙΜΗΝΙΑΣ

Κατά τους όρους του Δημοψήφισματος, δημοσιεύμεν εις τό 13ον φυλλάδιον, σελ. 107, προκηρύσσεται σήμερα ή Τρίτη προκριματική Ψηφοφορία προς ανακήρυξιν έκαστου ύποψηφίου από τά ψευδώνυμα της Γ' Τριμηνίας του 1913.

Από τά ψευδώνυμα δηλαδή, —νέα ή άνανειώσεις, —όσα έφάνησαν εις τάς Έγκρίσεις Ψευδωνύμων της Άλληλογραφίας από της Ίουνίου μέχρι σήμερα, (φυλλάδια 27 έως 40), —όχι από άλλα, —έκαστος θά εκλέξη δέκα, τά κατά την γνώμην του ώραιότερα, και θά μού τά στείλη γραμμένα κατ' άλφαβητικήν σειράν εις ψηφοδέλιον επί άπλου χάρτου γραφής, μεγέθους τετάρτου της κόλλας, συντεταγμένον ως εξής:

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ Γ' ΤΡΙΜΗΝΙΑΣ ΤΟΥ 1913

(Όνοματεπώνυμον έκλογέως).....

(Ψευδώνυμόν του, άν έχη).....

(Τόπος διαμονής του και χρονολογία).....

[Ή συμπλήρωσις των άνω τριών στίχων είνε άπαραίτητος].

Έκ των ψευδωνύμων της «Διαπλάσεως», τά όποια ένεκρίθησαν κατά την Γ' Τριμηνίαν του 1913 (εις τά φύλλα 27 έως 40), μού ήρσαν τά εξής δέκα, τά όποια αναγράφω κατ' άλφαβητικήν σειράν:

[Έπεται ό κατάλογος των δέκα ψευδωνύμων, —τό έν κάτωθεν του άλλου, εις χωριστήν δηλαδή γραμμήν έκαστον και κατ' άλφαβητικήν σειράν, —και τέλος ή ύπογραφή του έκλογέως].

Κάθε ψηφοδέλιον έκλογέως, μη έχοντος ψευδώνυμον, πρέπει νά συνοδεύεται από δεκάλεπτον γραμματόσημον, άν είνε συνδρομητής ή άδελφός συνδρομητού, και από τριακοντάλεπτον, άν είνε άγοραστής· διότι δαρεάν μόνον οι έχοντες ψευδώνυμον ψηφίζουν.

Ή ψηφοδέλτια μη φέροντα επάνω-επάνω τό όνομα του έκλογέως και την διαμονήν του, έκτός του ψευδωνύμου του, δέν είνε δεκτά.

Ή διαλογή της Γ' αυτής ψηφοφορίας θά μς δώση άλλους 20 ύποψηφίους διά την τελικήν έκλογήν της Δ' τριμηνίας.

Ή ψηφοδέλτια είνε δεκτά μέχρι της 15 Όκτωβρίου έ. έ. τό βραδύτερον.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Άθήναι, 38 όδός Εϋρυπίδου
την 29ην Αυγούστου 1913.

ΟΠΟΥ ή Βαλκανική Συμμαχία έκλαμβά- νεται ως άγρία, χωρίς νά σημειωθή, κατά λά-θος, πλησίον του ψευδωνύμου της ά. Άλλ' άς μάς τά διηγηθή ή ίδια: «Δέν είμαι έκ φύσεως παρά πολύ ήσυχη —μού γράφει, — αλλά μέσ' 'ς τη θάλασσα έξουρλαίνουμαι όλως-όλως. Προγές λοιπόν, ενώ πηδούσα και φώναζα με κάτι φίλες μου, άκούω δυό Άγγλίδας νά λέγουν μεταξύ των: — Είνε άγρία. Σάν κορίτσι μοιάζει.... αλλά έτσι που κάνει. — Τότε γύρισα και τους είπα: — Εί-μαι κορίτσι... δυστυχώς!» Χαριτωμένο!

Πράγματι, Τέλλε Άγρα, τό «Νοσοκομείο» της Έξορίστου Άθίδος υπερέβαινε πολύ τό μέτρον κ' έδημοσιεύθη παρά τά κανονισμένα. Άλλά, νά πώ την αλήθεια, μ' έγέλασε τό γράψιμο. Ήταν τόσο στενογραμμένο, —χωρίς νά φαίνεται, —ώστε έλογάριασα, με τό μάτι, ότι δέν θά υπερέβαινε την μισήν στήλην. Έπειτα, όταν τό είδα τυπωμένον, ήτο άργά. Βεβαίως, ήτον πολύ εύμορφον κομμάτι· αλλά είπα, ότι δέν κάμνω πλέον έξαιρέσειν διά κανένα· και εις τό έξής, διά νά μη ξαναγελασθώ, θά μετρώ τάς λέξεις. —Θά είπω εις την Δοξασμένην Έλλάδα, ότι δέν στέλλεις την φωτογραφίαν σου, διότι φοβείσαι μή χάσης από άγάπην και έκτίμησιν, ως μη έγουν «κανέν δώρον ώραιότητος».

Τό Κύμα μού γράφει: «Ό έφειτείνος σου τόμος δέν θά είνε σάν όλους τους άλλους. Θά είνε ό άγαπημένος, ό περιχίτητος τόμος των παιδιών μας και των εγγόνων μας, διότι θά λαμβάνουν μεγάλην εύχαρίστησιν νά διαβά- ζουν όσα είνε γραμμένα 'ς αυτόν περί του έν- δόξου αυτού πολέμου». Ιστορικός λοιπόν τόμος. Νά κάτι που δέν τό είχα σκεφθή.

Ό Φάων δέν έχει άλλην άμοιβήν διά τόν λύτην του, παρά τά συγχαρητήριά του. Ό ίδιος με πληροφορεί, ότι κατά την Στατιστικήν που έκαμε, τά περισσότερα βραδεία, την Δ' αυτήν εξαμηνίαν, τά έγουν, πάρη άγόρια. Δέν έχω τόπον νά την δημοσιεύω, άλλ' ίδού τό συμπέρασμα: Έάν δι' έκαστον Βραδείον, Άσκησιν, Παίγνιον, τεμάρχιον Συνεργασίας κτλ. έδίδα από έν Εϋσημον, τά μέν κορίτσια θά είχαν 308, τά δέ άγόρια 488.

Πολύ σωστά όσα γράφεις, Έθνική Παλιγγενεσία, και σ' εύχαριστώ πολύ διά τό θερμόν ένδιαφέρον. Άλλά δυστυχώς, ό τόπος δέν μού επιτρέπει νά δημοσιεύω την παραινετικήν προς τους φίλους μας έπιστολήν σου.

Άργότερα, άν γίνη καμιά οικονομία, ίσως. Όπωσδήποτε, έγώ και πάλιν σ' εύχαριστώ.

Όραιάς έπιστολάς μού έστειλαν αυτήν την έβδομάδα και οι εξής: Άτρώμη Ενδωνάκη, Άνθωμένη Βαμβακιά, Δοξασμένη Έλλάς, Έξορίστος Άθίς (άκόμη!), Έλληνικό Ίδεώδες και Άστήρ της Έλευθερίας.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Έγκρίνονται: «Καλή μέρα, παιδί μου» του Μέλλοντος Έφευρέτου. —Χαρίς εφημέ- ρες» του Έλληνικού Ίδεώδους. —Ένας φί- λος» του Πανελληνίου Πόθου. —«Όποιος μπαίνει στή μέση» της Έθμηης Παλιγγενεσίας. —Ποιήματα του Άθανασίου Διάκου και του Τέλλου Άγρα. —Διάφορα του Πόθου της Ρόδου και της Υΐλης Στρογγής. —Μικρά διά-φορα διαφόρων.

Απορρίπτονται: «Μεσάνυχτα στό κοιμη- τήρι» (πολύ ρωμαντικό). —«Βουλγαροκτόνος»

(άτεχνον). —«Στήν Πατρίδα» (παράκαρνον· ή Πατρίς έχει έξυπνήσει πρό πολλού). —«Στους θανάτους νεκρούς μας» (άτεχνον εις τό τέλος). —«Υδροφοβία» (δυσανάγνωστον).

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Έγκρίνονται: Δαιμόνιον Πνεύμα, ά. (Θρίαμβος) Όσος του Δοισκου, ά (Ζήτω τό Κυανόν Κόμμα) Άνδρείος Έφουροχίτων, ά (Ζήτω τό Κυανόν Κόμμα).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν ν' ανταλλάξουν: ό Έλλην Θριαμβεύτης, (0) με Κόμισσαν Κατι, Βαρόνον Δελαπενάου, Άγνωστον Χ. — ή Βαλκανική Συμμαχία (0) με Μαύρον της Βενετίας, Κιθαροδόν της Λευτεριάς, Δόξαν του Έλληνισμού, Άτρώμητον Σωφραζέτιαν, Μπαρουτοκαπιτισμένην Γαλανόλευκην, Μικράν Άριστοκρατίδα.

Η Διάπλασις άσπάζεται τους φίλους της: Έγδοξον Άκρόπολιν (άστεϊλα) Άθάνατα 1821—1912 (χαίρω που έγινες καλά· είμπο- ρείς νά στέλλης) Σύμβολον του Χριστιανισμού (τί δυστύχημα! θερμάτα συλλυπητή- ρια) Τορπιλλοβόλον 11 και Στενά της Κρέσ- νας (ώραία τά παίγνια) Νόβην (κατενθου- σιασμένην, διότι άνοίγουν τά σχολεία) Άτι- κήν Λόιν (εύχαριστώ πολύ διά τό ξεσπά- θωμα· χαίρω που περνάτε τόσον ώρα 'ς τά Μέθανα) Ταλαιπωρηθείσαν Ήπειρον (έ- στείλα) Ναυτοπούλαν (έμπρός λοιπόν, δοκι- μασε!) Έλληνα Θριαμβεύτην (στέλλεται αυ- τήν την έβδομάδα) Δηώ (θερμά συγχαρητήρια διά τους άραβόδυνας της άγαπητής σου άδελ- φής) Βουλγαρομάχον Έλλάδα (έφθασεν έγ- καίριος) Δωδωναϊόν (στείλέ το και βλέπομεν· μην ξεχάσης και την εικόνα) Μέλλοντα Έ- φευρέτην (έγεις δικαιο· ή άπορία· ήτο δική σου και κατά λάθος ό Έφευρέτης έγινε κ' έ- μινε Καλλιτέχνης· άλλως τε, τοιούτον ψευδώ- νυμον δέν ύπάρχει) Άπολεσθέν Ίδεώδες (έ- στείλα) Μαρικούλιαν Γ. Σ. (έστείλα) Άνα- γεννητήν του Έθνους κλπ. κλπ.

Είς όσας έπιστολάς έλαβα μετά την 29ην Αυγούστου, θάπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 139ος Διαγωνισμός Λύσεων
Αυγούστου—Νοεμβρίου

Αί λύσεις δεκταί μέχρι της 30ης Νοεμβρίου αλλά και πέραν της προθεσμίας ταύτης έρ- όσον δέν θά έχουν άκόμη δημοσιευθή

428. Δεξιόγυρος

Μίαν πρόθεσιν με γράμμα συνενώνω
Και νησάκι του Αιγαίου φανερώνω.
Έστάλη υπό της Κοσμοκρατείας Έλλάδος.

429. Μεταγραμματισμός

Άντι Μι, άν βάλω Τά,
Σάς τό λέγω στά σωστά,
Έν άμάς: θά σταθώ
Και μία πόλις θά φανή.

Έστάλη υπό της Θαλασσοκρατείας Έλλάδος.

430. Δικτυωτόν

Τό πρώτον είνε ποταμός των της Πελοπον- νήσου.

Τό δεύτερόν μου βόρεϊον Κράτος της Χερσο- νήσου.

Τό τρίτον είνε παλαιά πόλις της Βοιωτίας
Και εργαζέτον τάλλο μου κοινόν της γεωργίας.

Έστάλη υπό του Άληττήτου Εϋζώνου

431—434. 'Επανόρθωσις Λέξεων

1, Βοορλενί.—2, Νορολδίν.—3, Νηβρέ.—4, Νινβέη.

Νά μεταθεθῶν καταλλήλως τὰνωτέρω γράμματα, ὥστε νάποτελεσθῶν τέσσαρες λέξεις ὁμοειδεῖς.

'Εστάλῃ ὑπὸ τοῦ 'Ενδόξου 'Αεροναύτου.

435. 'Ελλιποσύμφωνον

οει-ια

'Εστάλῃ ὑπὸ τοῦ 'Ηρώος τῆς Λύριον.

436. Γρίφος

I	I	I	T	T	T
I	μ'	I	T	T	T
I			T		

'Εστάλῃ ὑπὸ τῆς Σημαίας τοῦ 'Αβέρωφ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νά δώσωσιν ἄρτιαν μύρωσιν εἰς τὰ τέκνα των, ἄνευ διαταράξεως τῆς ὑγείας αὐτῶν, δὲν δύνανται νά τὰ ἐγγράψωσιν εἰς οἰονδήποτε σχολεῖον πρὶν ἢ ἐπισκεφθῶσι τὸ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κωνσταντίνου, ἐναντί τοῦ 'Ανακτορικοῦ Κήπου Β' ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΜΕΤΑΞΕ Τὸ ὁποῖον κατηρτίσθη ἐπὶ τῆς διὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ ἡλικίας 5—13 ἐτῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Οἰκοδόμημα ἔξοχον, αἰθουσα εὐρεῖται μεσημβριναί, κήποι καὶ αὐλαὶ ἀπεραντοί, μέγα ὑπόστεγον, τέλειον γυμναστήριον, Σουηδικαὶ κρήναι, Lawn Tennis καὶ λοιπαὶ ἐγκαταστάσεις παιδιῶν, σχολικὴ ἐπιπλοὺς πολυτελής, προσωπικὸν ἐκλεκτόν, ἐπίδεξις ἐνδελεχής, λεωφορεῖα ἰδιόκτητα μεταφέροντα τὰ μακρὰν οἰκούντα καὶ περιβάλλον ἐν γένει θαυμάσιον, καθιστῶσι τὸ Β' Τμήμα τῆς 'Ελληνογαλλικῆς Σχολῆς ἐν ἐξοχικῶν 'Ελβετικῶν Σχολῶν, τὸ ὁποῖον συνεκέντρωσε τὰ τέκνα τῶν ἀρίστων κοινωνικῶν τάξεων.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Τσουκνίδα καὶ Τσοῦχτρα, δέχεσθε ἄλλη λογραφίαν;—Νιόβη. (ΙΓ', 369)

ΖΗΤΩ Ο 'ΘΡΙΑΜΒΟΣ,

'Ο τρις νικήσας κατὰ τὰ δημοψηφίσματα ἠνωμένους συλλόγους καὶ κόμματα. 'Εγγραφῆτε διὰ τὰ ἐξασφαλίσετε τὴν νίκην.

ΖΗΤΩ

Η ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΥΧΟΣ ΙΣΧΥΣ

ΤΟΥ 'ΘΡΙΑΜΒΟΥ

'Αρχηγοί: 'Ελληνικὴ Καρδιά, 'Αναστηθεῖσα 'Ηπειρος.—'Αθανάσιος Διάκος, Αἱματοβαμμένη Κυανόλευκος, Ἀπελευθερωθεῖσα 'Ηπειρος, 'Απληξιμένη Κόρη, 'Αρχιζιζάνιον τῆς Χαλκίδος, 'Αρχικονμπούρας, 'Αρχιμαύστρους τῶν Γαϊδάρων, 'Ασπερὸς Ἀραπάκος, 'Αττικὴ Δύσις, Αὐτοκράτειρα τῆς Τρέλλας, Βαλκανικὴ Συμμαχία, Βαρῶνος Δε λα Πενάου, Βασιλοπούλα τοῦ Μισοτῶ, Βολιώτικο Κεράσι, Γαβριάς, Γενναῖος 'Ηπειρώτης, Γενναϊόφυγος Στρατηλάτης, Δαιμόνιον Πνεῦμα, Δαρνοστεφής, 'Ολυμπιονίκης, Διάβολος Ξειδάτος, Διάβολον Κέφατο, Διάδολον 'Εγγόνι, Δὸν Βίδας Καπουκίνος, Δοξασμένη 'Ελλάς, 'Εθνικὸν 'Ονειρον, 'Εθνικὸς 'Εγωϊσμός, 'Ελαφροπαλάντζα, 'Ελληνικὸν Αἶσθημα, 'Ελληνὶς Μητέρα, 'Ελαιοδοφόρος 'Ελλάς, 'Εν Τούτῳ Νίκα, 'Εὐχὴ τῆς Μάννας, 'Εωσφόρος, 'Ερωϊκὸς Δρίσκος, Καταρὸ Συλλάκι, Κιθαρωδὸς τῆς Λευτεριάς, Κοκκορόμυαλη, Κραυγὴ Νίκης, Κύμα τῆς Γαλανολεῦκος, Λέρα τοῦ Διαδόλου, Λιλή Μινιόν, Λόρδος τῆς Λόρδας, Λουβοβίτικος Μπεϊβέν, Μαγευτικὸν Δάσος, Μαγευτικὸν Διόκοφως, Μεγαλόφρων Κωνσταντίνος, Μελαγχολικὴ 'Ονειροπόλος, Ναυαρχος τῆς

Βαρέλας, Ναυτάκι τῆς Χαλκίδος, Ξανθὸ Διαβολάκι, 'Ονειρεμένη Πατρίδα, 'Ονειρώδες Βάλας, Πανελλήνιον 'Ονειρον, Πυγμαλίων, Ρωμιοπούλα, Σατανάς, Σιὸρ Δόκιωρ Μπαροῦνης, Σπάθη τοῦ Βουλγαροκτόνου, Σταναραῖος, Στέφανο 'ἑτῇ Γαλανή μας, Συμμαχικὸς Στρατός, Τσιγκούνης Πιταούλης, Τσοῦχτρα, Φουσανέλλα τ' 'Αητήτου, Χρυσαστός, Χρυσόπτερον 'Ονειρον, Δοξασμένο Δεμίρ-Ισάφ.

«Νίκη», παρακαλεῖσαι ὅπως δημοσιεύσης κατάλογον ψευδωνυμῶν μελῶν σου (χωρὶς τῶν νά προῆς εἰς ἔγγραψιν ψευδωνύμων) ἵνα ἐκ τούτου φανῇ ἡ ἀποσκελέτως σου καὶ ὅχι ἡ ἰσχὺς σου. Οὐχὶ δὲ μὲ ρεκλάμας παρουσιάζουσα ψευδεῖς ὑποστηρικτὰς καὶ πολλὰκις ἐφευρίσκουσα ὡς τοιοῦτους πρόσωπα φανταστικά. Ποῦ τῆρες αὐτοὺς τοὺς κ.κ. Γ. Σκουρλιανόπουλον κ.λ.;

'Ο πρόεδρος

(Αὐτοκράτωρ)

'Αἰτήτης Εὐζωνος

'Ο 'Αντιπρόεδρος

('Υπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν)

'Ονειρεμένη 'Ελλάς

'Ο Γραμματεὺς

(Πρωθυπουργός)

'Αδαμάντινος Χαρακτήρ

'Ο Ταμίας

('Υπουργὸς Στρατιωτικῶν)

Πρόμαχος τῆς 'Ελευθερίας

Σύμβουλοι:

'Ονειρώδες Βάλας, Ἀγνωστος Χ. Κόμησα Κάτιτι

ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Διορίζονται: Προσπάργης τοῦ ὑπουργείου ὁ ταγματάρχης Διαδολὺς 'Εγγόνι. 'Υπαρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου ὁ λοχαγὸς Μεγαλόφρων Κωνσταντίνος. 'Υπασπιστὴς τοῦ ὑπουργοῦ ἡ Φουσανέλλα τ' 'Αητήτου. Διευθυντὴς τοῦ ὁπτικοῦ Τηλεγράφου Χαλκίδος ὁ Γενναῖος 'Ηπειρώτης. Γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου ἡ Εὐχὴ τῆς Μάννας.

'Ο 'Υπουργός

Πρόμαχος τῆς 'Ελευθερίας

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Διορίζονται: 'Αθανάσιος Διάκος Τυχευτῆς τοῦ ὑπουργείου. Λονδοβίτικος Μπετόβεν Γραμματεὺς. Πρεσβεία 'Αθηνῶν ὑπογραμματεὺς Χρυσόπτερον 'Ονειρον. Πρόεδρος τῆς Θριαμβευτικῆς Παροιμίας ἡ Βαλκανικὴ Συμμαχία, Γραμματεὺς Δοξασμένο Δεμίρ-Ισάφ. Διορίζονται: 'Υποπρόξενος ἐν Καλάμαις Σπάθη τοῦ Βουλγαροκτόνου. 'Εν Ρεθύμνῳ Κρήτης 'Ηρωϊκὸς Δρίσκος. 'Εν Πύργῳ Πυγμαλίων, Γραμματεὺς Κιθαρωδὸς τῆς Λευτεριάς.

'Ο 'Υπουργός: 'Ονειρεμένη 'Ελλάς

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Διορίζεται τὸ 'Ελληνικὸν Αἶσθημα ἀρχηγὸς τοῦ 'Αντιοραυλικοῦ Στόλου μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Πλωτάρχου.

'Ο 'Υπουργός

Ναυτάκι τῆς Χαλκίδος

ΑΝΑΚΤΟΡΑ

Διορίζονται: Γενικὸς Αὐτοκρατορικὸς Γραμματεὺς τὸ Δαιμόνιον Πνεῦμα. Ἀρχηγὸς τῆς Αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς ἡ Αἱματοβαμμένη Κυανόλευκος.

'Ο Αὐτοκράτωρ

'Αἰτήτης Εὐζωνος

ΑΠΟΝΟΜΗ ΠΑΡΑΣΗΜΩΝ

'Αποφάσει τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπονέμεται ὁ Μεγαλόσταυρος τῆς Θριαμβευτικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τὰ πρὸ αὐτοῦ Παρασήματα εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Αὐτοκράτορα ΑΗΤΗΤΟΝ ΕΥΖΩΝΟΝ

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

'Αδαμάντινος Χαρακτήρ, Πρόμαχος τῆς 'Ελευθερίας, 'Ονειρεμένη 'Ελλάς, Ναυτάκι τῆς Χαλκίδος, 'Αναστηθεῖσα 'Ηπειρος, Μαγευτικὸν Δάσος, Τσιγγούνης Πιταούλης.

ΑΠΟΝΕΜΕΤΑΙ Η ΚΥΑΝΗ ΤΑΙΝΙΑ ΤΩΝ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΩΝ εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν 'Αδαμάντινον Χαρακτήρα, εἰς τοὺς 'Υπουργοὺς: τῶν Στρατιωτικῶν Πρόμαχον τῆς 'Ελευθερίας, τῶν 'Εξωτερικῶν 'Ονειρεμένην 'Ελλάδα καὶ εἰς τὸν Γενικὸν 'Αρχηγὸν 'Ελληνικὴν Καρδιά.

'Ο Αὐτοκράτωρ

'Αἰτήτης Εὐζωνος

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΣΗΜΩΝ

(Κατὰ σειρὰν καιοῦσαν)

I. ΜΕΓΑΛΟΣΤΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

II. ΚΥΑΝΗ ΤΑΙΝΙΑ ΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ ΤΟΥ ΘΡΙΑΜΒΟΥ.

III. ΧΡΥΣΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ

IV. ΑΡΓΥΡΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ

V. ΚΥΑΝΗ ΤΑΙΝΙΑ ΤΩΝ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΩΝ

Οὐδὲν παράσημον ἀνώτερον ἀπονέμεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν παρασημοφοροῦμενον. (ΙΓ', 370)

Ο «Θρίαμβος» πρὸς τὴν «Νίκη».—Δὲν χρειάζεται, 'Αναγέννησις τοῦ 21 καὶ μεγάλη φιλοσοφία διὰ νὰ ἐννοήσωμεν καὶ οὐχὶ προφητεύσωμεν, τὸ μεγαλοφυὲς σχέδιόν σας. 'Ολοὶ ξεύρουσι ὅτι κάνει ὁ ἀρκουδιάρης κάνει καὶ ἡ μαῖμου του... 'Οχι 50 ἀλλὰ 70 καὶ πλέον εἶνε τὰ ψευδωνυμοῦκα μέλη μας (ἴδε σημερινὸν φύλλον). Ποτὲ δὲ δὲν ἐθέσαμεν ἡμεῖς ψευδεῖς ὑποστηρικτὰς... Καὶ ἔνα ἄλλο, εὐγενεστάτη, ἂν εἶσαι βεβαία περὶ τῆς τελικῆς σας νίκης, στοιχηματίσατε μετ' ἐμοῦ μίαν μόνον 'Αγγλικὴν λίραν.

'Αἰτήτης Εὐζωνος. (ΙΓ', 371)

Χά! χά! χά! Εἶδαμε τέλος πάντων καὶ τὰ ὑπερτραχίσια μέλη τῆς νικώσης! Θριαμβεύουσι! συντριβούσης! κ.τ.λ. «Νίκης». 'Εν ὅλῳ 20 ψευδωνυμοῦκα καὶ ἄλλα τόσα φανταστικά, ἀνήλικα κ.τ.λ.

Μαγευτικὸν Δάσος. (ΙΓ', 372)

Ο μπεμπής καὶ ἡ μπεμπέκα δίδυμα 3 μηνῶν δηλοῦν δι' ἐμοῦ ὅτι ὑποστηρίζουν τὴν «Νίκη».—'Αἰτήτης Εὐζωνος.

Τῇ «Νίκη».—'Αλλὰ οἷας πολιτικῆς ἐπέσας, δέλιαι! Οὐκ ἔσθητε ὅτι ἐπὶ ὅλεθρον βαίνετε; Πρῶμναν ἀνοκρούσατε, ἡ μετὸν 'Αγιὸν Σουλπίκιον παρὼν εἰμι... νὰ Σὰς διαβάσω.—Δὸν Βίδας Καπουκίνος.

Δηλοῦμεν ὅτι εἰμεθα ἐνθερμὸι ὑποστηρικταὶ τοῦ «Κυανοῦ Κόμματος».—'Ηρώς τοῦ Δρίσκου, 'Ανδρείος 'Ερυνδροχίτων, κτλ. κτλ. ('Επονταὶ 60 ὑπογραφαί). (ΙΓ', 375)

Διαγράφεται τοῦ Συλλόγου «ΝΙΚΗ» ὁ κ. Κ. Ἀφεντάκης. Παρακαλεῖται δὲ νὰ ἐξοφλήσῃ τὸν λογαριασμὸν τοῦ.

('Εκ τοῦ Γραφείου τοῦ Συλλόγου) (ΙΓ', 376)

ΔΑΡΥΓΓΟ-ΠΤΟΛΟΠΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Πλατεῖα 'Ομονοίας

'Οδὸς Ἀώρου 8α

'Ωραι ἐπισκέψεων 10—12 καὶ 3—5